

Около 7 часа дошелъ *гостенинътъ*. Вечерята била готова и трапезата се сложила. Старецътъ и гостенинътъ сѣднали около трапезата и се приготвили за ядене. Гостенинътъ само гледалъ, но не вкусвалъ отъ ястието. Сиромасътъ най-послѣ го попиталъ: „Господине, защо не ядете?“ А той отговорилъ: „На тази трапеза съмъ ялъ тъкмо три пѣти, та съмъ ситъ и не щѣ да ямъ“. А послѣ казалъ: Защото си толкова милостивъ, то отъ днесъ нататѣкъ въ твоята кѣща ще има всичко изобилно“. Слѣдъ тѣзи думи Гостенинътъ се изгубилъ.

Сиромасътъ отишелъ въ избата и що да види! Всички стари бѣчви били пълни съ вино, съборенитѣ житници били пълни съ жито и пр. Отъ тогава той захваналъ да живѣе по-добрѣ, но всѣкога отдѣлялъ по малко за сиромаситѣ.

За тази случка се научила и една богата жена. Като искала да стане още по-богата, отишла при параклиса да се моли на иконата. Слѣдъ молбата тя чула сѣщия гласъ, който чулъ и старецътъ. Зарадвана, отишла въ кѣщи и взела да приготвя вечерята: Заклала много мисирки, кокошки патки и др. Когато вечерята била готова, на вратата се показалъ просякъ и се молилъ за кѣсче печено месо. А жената му извикала: „бѣгай отъ тукъ, простако, тази вечеря не е за тебе“. Просякътъ не си отивалъ, а стоялъ и се молилъ съ жаленъ гласъ за милостиня. Тя се ядосала на просяка и го изгонила съ тояга отъ кѣщата си. Слѣдъ този просякъ дошелъ и други, но тя направила и съ него както съ първия. Слѣдъ втория дошелъ и трети. Жената изпѣдила и него съ тояга отъ кѣщата си.

Надвечеръ дошелъ и Гостенинътъ. Жената сложила трапезата и зела да го кани като старецътъ да яде. Той не рачилъ да вкуси отъ гозбитѣ и ѝ казалъ: „Днесъ три пѣти дождахъ на тази трапеза, а ти ме изпѣди